

Sonetul lumii

Adina Speranta

E-atâta dramă-n lume și falsă bucurie,
Iar albul este negru și-a devenit mizer
Când soarele îngheață în lacrima de ger
Răpus de întristare, de-atâta tragedie.

În negura infamă se zbate lumea-nvinsă
De o minciună hâda pe post de dirijor
Ce orchestrează jalnic, iar zâmbetele mor
Ca flacăra curată de ploaia rece stinsă.

Sunt spectator al lumii ce cânta la comandă
O simfonie rece în scrâșnet de viori
Cu sunete stridente și zgomot de paradă.

În jurul meu se mișcă haotic doar actori,
Păpuși fără de viață ce nu se-ntorc să vadă
Când spectatorul pleacă, tăcut, cu pași ușori.

30.10.2015